

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 16C/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212227162
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Vladimír Kotus
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212227162.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Vladimírom Kotusom, v právnej veci žalobcu Dopravného podniku mesta Košice a.s., Bardejovská 6, Košice, zastúpeného JUDr. Petrom Frajtom, advokátom, so sídlom Garbiarska 5, Košice, proti žalovanej P. K., N.. XX.X.XXXX, N. A. F. XX, K., toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou M. S., D. Okresného B. K. J. , v konaní o zaplatenie 55,55 eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 55,55 eur istiny spolu s úrokom z omeškania 9,25% ročne z dlžnej sumy od 3.12.2011 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi 16,50 eur trov konania a 48,46 eur trov právneho zastúpenia, na účet advokáta JUDr. Petra Frajta, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.9.2012 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 55,55 eur istiny s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% od 3.12.2011 s odôvodnením, že žalovaná dňa 2.12.2011 cestovala bez platného cestovného lístka. Žiadal priznať aj náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodňoval existenciou záväzkového vzťahu medzi účastníkmi konania na základe zmluvy o preprave osôb, z ktorého žalovanej vyplývala povinnosť zaplatiť cestovné vo výške 0,55 eur a prirážku k cestovnému v sume 55 eur.

Pobyt žalovanej nie je známy, preto podľa ust. § 29 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) jej bol ustanovený opatrovník pre zastupovanie v tomto konaní, ktorý ponechal rozhodnutie na zváženie súdu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi predloženými žalobcom, najmä služobným hlásením prepravného kontrolóra o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 2.12.2011, Tarifou DPMK, a.s. pre mestskú hromadnú dopravu a zistil tento skutkový stav veci:

Žalovaná dňa 2.12.2011 o 11,00 hod. cestovala dopravným prostriedkom žalobcu na trase autobusovej linky č. 16 v Košiciach a pri kontrole vykonanej prepravným kontrolórom sa nepreukázala platným cestovným lístkom. Na výzvu kontrolného zamestnanca odmietla zaplatiť cestovné vo výške 0,55 eur a sumu 55 eur za porušenie Mestského prepravného poriadku a Tarify DPMK, a.s. pre mestskú hromadnú dopravu.

Z Tarify DPMK, a.s. pre mestskú hromadnú dopravu platnej od 1.1.2009 súd zistil, že ku dňu vykonanej kontroly, t.j. 2.12.2011, bola hodnota základného časového cestovného lístka za 30 minút, platného v tarifnom pásme T1 zakúpeného v predpredaji, 0,55 eur.

Podľa článku E bodu 1 Tarify DPMK, a.s. pre mestskú hromadnú dopravu cestujúci, ktorý cestuje bez platného cestovného lístka, zaplatí podľa zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov stanovené základné cestovné plus úhradu vo výške stonásobku stanoveného základného cestovného. Úhradu priamo revízorovi môže cestujúci využiť iba v tom prípade, ak hodnotu úhrady uhradí stanovenou finančnou hotovosťou v eurách bez potreby výdavku z nej. Za cestujúceho bez platného cestovného lístka sa považuje aj cestujúci, ktorý nespĺnil podmienky pre použitie časového, jednorazového alebo zľavneného cestovného lístka (napr. nemal vyznačenú platnosť cestovného lístka, predpísaným spôsobom nedokázal pri kontrole preukázať nárok na bezplatné alebo zľavnené cestovné, použil iný lístok než je určené cestovnou tarifou).

Podľa ust. § 9 písm. b) zákona č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) je dopravca oprávnený prostredníctvom vodiča, alebo iného člena osádky autobusu, alebo iného svojho zamestnanca povereného výkonom kontroly, alebo organizáciou prepravy dávať cestujúcim pokyny a príkazy na zaistenie ich bezpečnosti alebo bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Vodič alebo iný člen osádky autobusu, alebo revízor môže uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, zaplatiť cestovné a úhradu (§ 14 ods. 3) alebo sa preukázať osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného a úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa trvalého bydliska, číslo občianskeho preukazu (cestovného pasu, prípadne iného dokladu totožnosti), v prípade neploletého cestujúceho meno a priezvisko zákonného zástupcu.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, alebo iného člena osádky autobusu, alebo revízora sa preukázať platným cestovným lístkom a zaplatiť úhradu ak sa pri kontrole nemôže preukázať platným cestovným lístkom, alebo osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného.

16C 53/2014

Podľa ust. § 12 ods. 4 a ods. 5 zákona cestujúci je povinný mať platný cestovný lístok pri nastúpení do autobusu, ak mu ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu, alebo bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ho vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu, alebo ak sa cestovný lístok stáva platným až jeho označením v autobuse, ako aj po celý čas prepravy a pri vystupovaní z autobusu. Cestujúci je povinný na výzvu sa preukázať platným cestovným lístkom vodičovi alebo inému členovi autobusu, alebo revízorovi.

Podľa ust. § 14 ods. 2 zákona, úhrada pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom je dvadsaťnásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav; v mestskej autobusovej doprave ju do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav určí dopravca v prepravnom poriadku.

V prejednávanom prípade bolo preukázané, že žalovaná cestovala dňa 2.12.2011 dopravným prostriedkom žalobcu bez platného cestovného lístka, preto je povinná uhradiť cestovné v zmysle Tarify DPMK, a.s. pre mestskú hromadnú dopravu vo výške 0,55 eur, ako aj prirážku k cestovnému vo výške 55 eur.

Podľa ust. § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) má žalobca právo aj na úroky z omeškania, pretože žalovaná je v omeškani s plnením peňažného dlhu. Výška úrokov z omeškania vyplýva z nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorá je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenie nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa vyššie citovaného § 11 ods. 1 písm. d) zákona je cestujúci povinný na výzvu zamestnanca žalobcu preukázať sa platným cestovným lístkom alebo pri jeho nepreukázaní zaplatiť úhradu a to v deň vykonania kontroly (§ 14 ods. 3 cit. zákona). V súlade s uvedeným mal súd za to, že splatnosť pohľadávky žalobcu nastáva dňom vykonania kontroly zamestnancom žalobcu. Preto žalobca má právo uplatňovať si úroky z omeškania nasledujúcim dňom po jej splatnosti.

Dňom 3.12.2011 bola žalovaná v omeškaní s plnením peňažného dlhu. Preto je povinná zaplatiť žalobcovi aj ním žiadané úroky z omeškania vo výške 9,25% ročne odo dňa 3.12.2011 až do úplného zaplatenia.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa § 149 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie práva. Trovy konania spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku za žalobu vo výške 16,50 eur a náhrade trov právneho zastúpenia v sume 48,46 eur, t.j. za dva úkony právnej služby po 16,60 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd) a 2 krát náhradu hotových výdavkov (podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) po žalobcom žiadaných 7,63 eur. V súlade s ust. § 151 ods. 8 O.s.p. zároveň súd osobitne vyjadril trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania.

Súd nepriznal žalobcovi časť trov konania v sume 1,70 eur uplatnených z titulu poštovného, keďže z obsahu spisu je zrejmé, že ide o poštovné za zaslanie upomienky zo dňa 7.12.2011 žalovanej, teda ešte pred podaním žaloby. Deň doručenia žaloby súdu, t.j. 24.9.2012, je procesným okamihom začatia občianskeho súdneho konania a od tohto okamihu možno hovoriť o trovách konania. Preto trovy vzniknuté účastníkom konania do tohto dňa, aj keď sú úzko spojené s týmto konaním, možno považovať iba za náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ale nie za trovy občianskeho súdneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia (§ 204 ods. 1 O.s.p.) v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní svoju povinnosť uvedenú vo výrokovej časti tohto rozsudku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.